

Beslutningsforslag nr. B 47. Fremsat den 16. december 1993 af Tom Behnke (FP), Kim Behnke (FP), Jan K pke Christensen (FP), Niels Højland (FP) og Pia Kjærsgaard (FP)

Forslag til folketingsbeslutning

om nedsættelse af den kriminelle lavalder

Folketinget pålægger regeringen senest den 1. april 1994 at fremsætte lovændringer og gennemføre de administrative ændringer, der skal til for at sikre en reel nedsættelse af den kriminelle lavalder til 12 år efter følgende retningslinjer:

1. Unge ned til det f ldte 12.  r skal straffes efter de almindelige bestemmelser i straffeloven.
2. Ved idømmelse af frihedsberøvelse skal der tages et særligt hensyn til gerningsmandens alder, hvorfor ungdomsf ngsler og lukkede institutioner skal foretrækkes.
3. Under særligt skærpene omstændigheder og efter særskilt ansøgning kan Justitsministeriet beslutte, at unge under 12 år skal kunne straffes efter de almindelige bestemmelser i straffeloven.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

På baggrund af den seneste tids fuldstændig meningsløse vold begået af børn er det nødvendigt, at Folketinget drøfter spørgsmålet om en nedsættelse af den kriminelle lavalder.

I den senere tid har såvel danske som internationale erfaringer vist, at flere og flere grove voldsforbrydelser begås af børn og helt unge, der oftest færdes i grupper eller bander. Således har inden for ganske få uger helt unge mennesker dræbt andre unge med tilhørsforhold til konkurrerende grupperinger.

Det er selvfølgelig oplagt at se en sammenhæng med de helt unges tilslutning til forskellige grupper og de deciderede bandekrige, der var for ganske få år siden. Reelt er der imidlertid tale om børn, der søger en selvstændig identitet gennem tilhørsforholdet til gruppen og forsøger at opnå dennes anerkendelse ved voldens hjælp.

Den enkelte unge i gruppen påtager sig allerede fra starten det personlige ansvar for situationens tilspidsning, når det er et bevidst valg at gå med kniv eller andre våben, der kan bruges til såvel selvforsvar som mere aggressive udfald.

Det er en misforståelse, at den stigende volds kriminalitet blandt børn er en konsekvens af, at samfundet stiller for store krav til børnene. Tværtimod har det offentlige taget alt ansvar fra børnene og befolkningen i det hele taget. Det giver ansvarsløshed over for sig selv og dermed også over for andre mennesker.

Løsningen er større ansvar for egne handlinger. Det vil også betyde, at forældrene vågner op og tager deres ansvar alvorligt i forhold til opdragelsen af børnene. Derfor skal der så meget hurtigere gribes ind over for de kriminelle enkeltpersoner i ungdomsårgangene. En af måderne at gribe ind på er at tydeliggøre for den unge, at handlinger har konsekvenser – også retligt.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at børn er forældrenes ansvar. Det er ligeledes forslagsstillernes opfattelse, at en stor del af børne- og ungdomskriminaliteten har sit udspring i manglende ansvar og op-

dragelse fra forældrenes side. En anden forklaring på den manglende tid til omsorg for børnene skal findes i det eksplosivt stigende skattetryk, der bevirker, at begge forældrene er tvunget til at være på arbejdsmarkedet på mindst fuld tid. Det betyder, at forældrene ikke har tilstrækkelig mulighed for at være sammen med børnene og dermed ikke tilstrækkelig tid til at opdrage børnene til en sund levevis.

Der har været flere eksempler på unge, der helt bevidst har overtrådt loven på et tidspunkt, hvor de ikke er fyldt 15 år. Det betragtes som »gratis« at begå vold og forbrydelser før det fyldte 15. år.

I løbet af det sidste halve år har vi således set flere voldelige overfald med døden til følge begået af unge mennesker.

På Pile Allé på Frederiksberg deltog en 14-årig således i overfald, tyveri og mord på en 80-årig dame, der netop havde været i banken for at hæve penge. I dette tilfælde var der således tale om et planlagt overfald.

Der har også været to tilfælde af mord begået af unge, tilhørende grupper, der identificerer sig selv som »hip-hop«-bander. Pressen og politiet har været mere end villige til at overtage denne betegnelse og taler om hip-hop-kultur. Fremskridtspartiet afviser denne betegnelse, da den medfører, at ansvaret indirekte pålægges gruppen og ikke den enkelte. Man kan ikke give store fredelige grupper af unge – også i påklædning efter hip-hop-mode – ansvaret for enkelte personers handlinger.

Argumenter om, at de unge ikke er egnede til straf, da de ikke fuldt ud er vidende om rækkevidden af deres gerninger for såvel ofrene som sig selv, er meningsløse. Ingen, der begår mord eller grovere vold med invaliderende skade til følge, kan være uvidende om det forkerte i handlingen. Samtidig er det selvfølgelig klart, at ingen »normale« mennesker vælger at begå mord eller grov vold. For så vidt er det grotesk at erklære nogle få mordere sindssyge i gerningsøjeblikket, når det i et sundt samfund må betragtes som sindssygt i enhver situation. At erklære en gerningsmand for sindssyg eller uvidende om rækkevidden af

handlingen betyder i virkeligheden, at den enkelte intet ansvar kan have.

Fremskridtspartiet ser ansvaret som entydigt tilknyttet den enkelte gerningsmand. Hverken gruppepres, samfundet eller miljøpåvirkninger under opvæksten kan overtage ansvaret for disse handlinger.

Det skal i Danmark, som tilfældet er i England, være muligt i særligt grove tilfælde at retsforfølge unge under den kriminelle lavalder.

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag at skabe en præventiv effekt, der har til formål at stoppe de unge, før de påbegynder en kriminell løbebane.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1:

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

ad 2:

Ungdomsfængsler kan være særlige, skærmede enheder i eksisterende fængsler.

ad 3:

Forslagsstillerne anbefaler, at denne mulighed kun iværksættes i meget begrænsede og specielt skærpede tilfælde. Følgende krav til forbrydelsen og gerningsmanden bør være opfyldt: Der er tale om en meget grov forbrydelse som for eksempel mord, vold med døden til følge eller vold med forsæt, der medfører invalidering, samt at gerningsmanden uanset den unge alder må anses som værende bevidst om forbrydelsens alvor.

Desuden skal anklagemyndigheden indgive særskilt ansøgning til Justitsministeriet, og først efter godkendelse i Justitsministeriet skal det være muligt at rejse tiltale mod en person under 12 år.

Der kan aktuelt henvises til sagen fra Storbritannien vedrørende to 11-åriges bortførelse af den 2-årige James Bulger og efterfølgende mishandling og drab. I sager af denne karakter bør gerningsmandens alder ikke være en hindring for ansvarsplacering og påfølgende straf.